

Za úpadok katolíckej viery môže do značnej miery banálne slávenie omší, ako aj odmietanie katolíckeho učenia zo strany teológov

Matej Gavlák

15. februára 2023 ✝ Spoločnosť

Ako ukazujú najnovšie čísla agentúr ako je Pew Research, alebo ako vykresľujú rôzne svedectvá veriacich ľudí navštevujúcich katolícku chrámy celé desaťročia, úpadok katolíckej viery v USA a tiež v západnej Európe je absolútne ohromujúci. Zdá sa pritom, že za týmto úpadkom stoja do značnej miery liberálne tendencie v Cirkvi, ktoré od 60. rokov postupne valcujú všetky cirkevné inštitúcie, všetky katolícke morálne doktríny, celkový pohľad katolíkov na seba samých, či na človeka ako takého.

Ilustračný obrázok, zdroj: Corrie Boudreaux, El Paso Matters

Tragické štatistiky

Pozrime sa najprv na štatistiky. Iba tretina (35 %) Američanov identifikujúcich sa ako katolíci v prieskume inštitútu Pew uviedlo, že „silne stoja“ za tým, aby ich dieťa vyznávalo rovnaké náboženstvo ako oni sami. 30 % katolíkov sa vyjadrilo za možnosť, že „by boli radi“, keby ich potomok zostal katolíkom a ďalším 34 percentám je jedno, akú vieru budú vyznávať ich deti.

Pre porovnanie, 55 % bielych protestantov hlasovalo za možnosť, že „silne stoja“ za tým, aby ich deti vyznávali tú istú vieru ako oni a v kategórii bieli evanjelici sa za tú istú odpoveď vyjadrilo už veľmi solídnych 70 percent. U „bielych evanjelikov“ je len 10 percent takých, ktorým je jedno, akého vierovyznania budú ich deti.

Lenže šokujú aj ďalšie zistenia inštitútu ohľadom stavu katolicizmu v krajine za veľkou mlákou. Výskum totiž ukázal, že v tamojšej hispánskej populácii je dokonca katolíkov menšina! V roku 2009 namerala agentúra u hispánskej populácie 57 % katolíkov, 23 % protestantov a 15 % hlásiacich sa k nekresťanským vierovyznaniam. O desať rokov neskôr už Pew zaznamenal v hispánskej populácii iba 47 % katolíkov, 24 % protestantov a 23 % neveriaci/iné. Za 10 rokov klesol počet hispánskych katolíkov o 10 % a narástol počet

ateistov/inovercov o 8 %.

Možno ešte pripomenúť výsledky iného výskumu, ktorý robil spomínaný inštitút a o ktorých sme už písali: drvivá väčšina katolíkov neverí, že svätá Eucharistia je skutočne premeneným Telom a Krvou Krista a považuje sväté prijímanie len za akýsi „symbol“. Pew k tomu uvádza:

„... takmer sedem z desiatich katolíkov (69 %) tvrdí, že osobne verí, že počas katolíckej omše sú chlieb a víno používané pri prijímaní (len) ako „symboly tela a krvi Ježiša Krista“. Len jedna tretina katolíkov v USA (31 %) hovorí, že verí, že „počas katolíckej omše sa chlieb a víno skutočne stávajú Ježišovým telom a krvou“.“

A to sú tí, ktorí sa za katolíkov stále považujú. Totižto, ako napísala profesorka religionistiky Julie Byrneová, *„keby boli „bývalí katolíci“ samostatným náboženstvom, bolo by to tretie najväčšie náboženstvo v USA“.*

Úpadok o 99 percent

Otázkou teda je, kde možno hľadať príčiny takéhoto drvivého úpadku katolíckeho svetonázoru. Tejto otázke sa zaujímavým spôsobom venoval Rod Dreher a jeho čitatelia na portáli *The American Conservative*. Sám Dreher, ktorý je dnes ortodoxným kresťanom, v mladosti z protestantizmu prestúpil najprv na katolícku vieru. Píše:

„Keď som sa stal katolíkom, prekvapene som zistil, že napriek tomu, čo Cirkev oficiálne hovorí, katolícky farský život v USA je viac menej klasickým protestantizmom... biskupi a kňazi sa snažili byť všetkým pre všetkých a robiť pritom ľudí šťastných tým najgenerickejším spôsobom.“

Rodov čitateľ menom Lee Podles uvádza, že v Baltimore, meste kde žije, upadla za jeho života návštevnosť omši o 99 %. *„Keď som bol tínedžerom,“* hovorí Lee, *„250 000 katolíkov navštevovalo v Baltimore nedeľnú omšu; v roku 2022 to bolo 2500...“* Podľa neho môžu za tento devastačný úpadok zmeny zavedené po II. vatikánskom koncile. Pokračuje:

„Katolíci mali isté návyky, ktoré boli zrazu prerušené: omša bola v angličtine a tá latinská bola zakázaná, piatkové abstinencie (od mäsa) boli zanechané. Sexuálna morálka bola kňazmi a teológmi široko spochybňovaná.“

Katolícka Cirkev vytvorila kultúru, v ktorej jej učenie, rituály, disciplíny, pobožnosti, zvyky – posilňovali všetko ostatné. A zrazu sa všetko zdalo byť na odpis. Neexistovala žiadna istota...“

Lee tiež upozorňuje na to, že hlavným dôvodom, prečo mnohí chodili v nedeľu na omšu bol strach – neprísť v nedeľu na omšu by sa rovnalo smrteľnému hriechu a možnému zatrateniu. Akonáhle prestala pokoncilová Cirkev túto pravdu ohlasovať, ľuďom sa v krásne nedeľné dopoludnie už jednoducho nechcelo do kostola chodiť. Veď načo, keď im za to nič nehrozí...

Starí a mladí

Ďalší z čitateľov, ktorý sa Dreherovi ozval, bol katolícky kňaz. Jeho analýza úpadku katolíckej Cirkvi taktiež stojí za pozornosť. Tento nemenovaný kňaz nesúhlasí s Rodovým názorom, že *„biskupi a kňazi sa snažili byť všetkým pre všetkých“*. Podľa neho sa naopak biskupi a kňazi *„snažili robiť šťastným každého“*.

nad 70 rokov“ a z Cirkvi urobili „spoločenský klub pre starých ľudí“. Pokračuje:

„Všetci vieme, že po mnoho rokov sú mladí ľudia priťahovaní k transcendentálnej posvätnnej liturgii a viere, ktorá od nich aj niečo vyžaduje, a nie banálnym uctievaním typickým pre seniorov...

Za posledné desaťročie začali mladí kňazi s praktikami, ktoré podporovali transcendenciu... Často kázali o ťažkých veciach a napomínali ľudí za ich hriechy. Tieto veci ťahajú mladých na omše, ale starých poburujú – a tí sa potom sťažujú kňazom a píšu listy biskupom. A biskupi počúvajú na tieto námietky...”

Podľa tohto kňaza sú potom mladí kňazi napomínaní svojimi biskupmi, prestávajú so svojou evanjelizáciou a stávajú sa z nich „generickí kňazi“ kázuci o krásnych veciach, čo starých upokojí. Mladí veriaci v takom prípade hľadajú iné kostoly – a zväčša nájdu tie s latinskou omšou. *„V Cirkvi je rozdelenie medzi tými nad 60 a tými pod 50 rokov. A tí nad 60 Cirkev ovládajú,”* píše ďalej anonymný katolícky kňaz. A dodáva:

„Biskupi a laici vidia svoje farnosti len ako spoločenské kluby a naozaj nemajú veľkú túžbu vyhovieť iným, ktorí túžia po formálnejšom a transcendentnejšom uctievaní a náboženstve, ktoré na nich kladie požiadavky.

95 percent praktizujúcich katolíkov, ktorých poznám, ktorí majú 20 a 30 rokov, navštevuje buď spoločenstvá tradičnej latinskej omše, alebo niekoľko farností, ktoré ponúkajú úctivejšiu a tradičnejšiu omšu v bežnej forme. Zvyšok odchádza – a to najmä kvôli banalite typickej farnosti v Amerike.“

Iný katolícky prispievateľ uviedol, že je zjavné, že Cirkev sa viac orientuje na „potreby“ ľudí, než na Krista – a Jeho učenie. Kristus odpúšťal hriešnikom – pravda, keď sa kajali –, ale rovnako tak vedel vyhrešiť farizejov. A to je dnes zjavne „nemoderné“. Treba sa vrátiť k istému „bojovnejšiemu“ postoju a hriech rázne odmietiť, nech to poburuje kohokoľvek. Inak celá Cirkev upadne do irelevantnosti a spomínanej – tragickej „banálnosti“. To už však asi bude úloha pre mladšie generácie.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/za-upadok-katolickej-viery-moze-do-znacnej-miery-banalne-slavenie-omsi-ako-aj-odmietanie-katolickeho-ucenia-zo-strany-teologov/>